

«ЗЕЛЕНІ
ЖНИВА»;
КОЖЕН
ДЕНЬ—
УДАРНИЙ

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 18 червня 1981 року

№ 73 (2957)

Ціна
2 коп.

НО-
ВИ-
НИ

РУКУ, РОБЕСНИКУ!

«ВІВА КУБА!»

Того дня до нашого музею завітали гості з далекої Куби. Знайомлячись із матеріалами, що є тут, молоді посланці острова Свободи ще раз відкривали для себе В. О. Сухомлинського — вчителя вчителів. Сільського педагога, що став академіком. Героя Соціалістичної Праці.

І раптом один із хлопців сувильсано вигукнув: «Віва, Куба!» Він побачив на одному зі стендів знайомий з дитинства краєвид. Його товариші збуджено заговорили між собою... Так, то був стенд «Перебування Сухомлинського на Кубі».

Василь Олександрович гостював на острові Свободи сорок днів. Він багато виступав, розповідав про успіхи народної освіти, дальший розвиток педагогічної науки в СРСР. Його приймав Фідель Кастро Рус.

Кубинські друзі довго не відходили від «свого» стенда. Ще і ще раз роздивлялися розміщені тут матеріали і фотодокументи. Ось В. О. Сухомлинський з по-братимами-кубинцями біля гальмового гаю, там — на одній з перших новобудов молоді республіки, а тут — у школі серед дітей героїчного народу.

Зав'язалася невимушена розмова. Ми з кожною хвилиною більше визнавали один про одного, краще розумілися між собою...

Я дивився на своїх нових друзів і думаю про те, що вони народилися вже після січня 1959 року, після перемоги народної революції. Вони зростають в атмосфері революційного ентузіазму, готовності до боротьби за комуністичні ідеали. І висловили патріотизм своєї країни, справжніми інтернаціоналістами.

Прощаючись із молодими кубинцями, ми казали їм: «Віва Куба!»

Лисенко і секретар комсомольської організації господарства Ольга Сісаренко — завзято змагаються між собою. Хто більше, хто краще, хто виразніше!

Дзвенить колгоспний лан молодими парубочими голосами, повніться діловим сміхом.

На полях колгоспу «Жовтень» теж не затихає робота. Кништь вона вдень і вночі. У дві зміни працюють механізатори. Неспілкува молодь і комсомольці — найактивніші кормодобувники. «Заготівлі кормів — комсомольську турботу!» — під таким гаслом трудяться молоді хлібороби господарства. Шістнадцять годин якості з початку «зелених жнив» діють постійно на найважливішій ділянці роботи. Контролюють косовицю, перевезення, скиртування сіна.

Скиртоправа ніколи не переставати — скиртоскладом сіно подає молодий комуніст Микола Кириль, виконуючи повтори норми за зміну. Не перує загодженого ритму заготівлі й грунтокомсортувальної бригади № 1 Григорій Ільченко. Комсомолец Іван Сташенко хліборобський стаж має найменший (хлопець тільки перед «зеленими жнивнями» закінчив курси механізаторів), але його грейферний павантажувач працює безперебійно. Старіються хлопці.

Не затихає в ці дні гуд техніки на лапах району. Поспішають механізатори заготовити в достатку кормів для громадської худоби. Во корми — то все: і молоко, і м'ясо.

В. САВЕЛЬЄВ.

Новгородківське міжколгоспне водосховище займає 270 гектарів, і в колгоспі імені Леніна добре використовують його для зрошення п'ятисот гектарів землі. Більшість цієї площі відведено під бобові й злакові багаторічні трави, городино тощо. Злакосі незабаром збиратимуть на сіно.
На знімку: головний агроном колгоспу імені Леніна Новгородківського району В. О. ТИМОФІЄНКО (в центрі) з машиністами дошувальних установок О. М. НЕБЕЛЕНЧУКОМ та В. А. ДОРОШЕНКОМ на зрощуванні ділянки.

Косовиця—початок літа

Нині в Новомиргородському районі набирає темпів заготівля сіна для громадської худоби. На полях колгоспів і радгоспів працює понад дві з половиною тисячі хліборобів. 1900 із них — комсомольці. У п'ятнадцяти кормодобувних загонах — триста молодих механізаторів.

Такий ранок, туман хвилями насувається з півні, на травах важкі роси збилюють проти сонця, вісунуть погостий день.

Десять рипнула хвіртка — певно, ранній господар корівнику випускає на росину налив. Десять рипнула хвіртка. А деєс уже: дзень-дзень-дзень... Косу кленають. Це прокинувшись пайптер-машинні косарі. У поле збираються. Далі — вжик-вжик, мапачкою жая

правлять. Молоді господарі, видно. Досвідченіші — ранку коси не кленають, кленають спекотного полудня, і не в холодку, а під сонцем. Коса тоді аж руки пече, зате снівуча сталь легше тягнеться, краще її кленати.

Косовиця... Луки з доріжними травами, і перший прокіс. Волохатий джміль сонцю гуляє, зчлупавшись відволотливим крильцями, комарі тонко пишуть над головою. Та на це не звважаєш — пишуться, щоб ручки не звужити. Валок зліва аягає покільний і пухкий, а прокіс — як коридор. І по ньому два салди втоняно. Коси не відувають у руках, лише кісся валять в долоно, і таке зручне, а що вже легке —

підфарбане ще дідовими чи батьковими руками.

Трави, вишхачуючи, п'януть повітря духмяним запахом. І ось уже підсунути валки шестять на вітрі, кочиряться. Можна гро-малити.

Засмагли дівчата у квічастих хустинах, як маки в полі. Орудують легенькими дерев'яними грабелками, валкують сіно. Хіба веселий о цій порі племі! Не веселий. Комсомольці — колгоспний художник Зоя Отеленко, кіномеханік Ганна Гончаренко, бухгалтер Ірина Бабенко, лаборантка молодіжної ферми Наталка Кармаліна і їхні подруги ще вчора перевіряли високі валки багаторічних трав на полі колгоспу «Комуніст», а сьогодні тут громадять сіно. Молоді хлі-

бороби Василь Волошин, Віктор Орел складають копилки. Беруть такі навішники, що мало держаків не вгинаються. Покладені трічі — і є копилка. Ростуть на полі їхні ряди, ки-пнуть робота.

Колгоспний шофер Микола Мартинюк пояснює:

— Техніки не вистачає, а зашнати валки не можна: раніше дощ — пропала праця, поб'є сіно. Поживніше воно тоді, коли в полі не затриметься, а висохло — і відразу в скирти. Ось, — витягує стебляну, — на ній усі листочки тримаються. Такого сіна корова не їсть, таким сіном корова лає.

Двадцять комсомольців зайняті на полі. Дві бригади — дівчата й хлопчача (їх очолюють Олександр

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

Чіткіше крок, товаришу райком!

БЮРО ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ РОЗГЛЯНУЛО ПИТАННЯ ПРО РОБОТУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НОВОМИРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ ПО ПРОПАГАНДІ І ВИВЧЕННЮ МАТЕРІАЛІВ XXVI З'ІЗДУ КПРС І XXVI З'ІЗДУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ.

Комсомольські організації Новомиргородського району, говориться у прийнятій постанові, провели певну роботу по пропаганді і вивченню комсомольськими та неспілковою молоддю матеріалів XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України. Завдання комсомольських організацій по виконанню рішень з'їздів обговорено на комсомольських зборах первинних осередків, на пленумі райкому ЛКСМ України, на яких було прийнято відповідні організаційно-політичні заходи.

Особлива увага приділялася вивченню матеріалів XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України в гуртках комсомольської політосвіти, де виступали члени лекторської групи

і члени райкому ЛКСМ України.

Вивчення матеріалів партійного форуму, говориться далі у постанові, сприяє підвищенню трудової активності молоді. Так, 734 комсомольці району взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, все ширше підтримку серед юнаків і дівчат знаходять патріотичний рух «Завдання першого року одинадцяті п'ятиріччя — до Дня Конституції СРСР».

Активну роботу по пропаганді і вивченню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України ведуть комсомольські організації Новомиргородських середніх шкіл № 1 і № 2, Панчевської і Мартоношівської середніх шкіл. Разом з тим, говориться у постанові бюро обкому

ЛКСМ України, у цій роботі районного комітету комсомолу є ряд серйозних упущень.

Ще далеко не повною мірою використовуються можливості Ленінського залуку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — у життя!», а також можливості соціалістичного змагання юнаків і дівчат за успішне і дострокове виконання планів одинадцяті п'ятиріччя.

Райком ЛКСМ України, первинні комсомольські організації мало дбають про зміст масово-політичної роботи серед молоді; вони не організували суспільно-політичних читань, циклів лекцій і лекторіїв по вивченню матеріалів XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

Малоефективна діяльність і лекторської групи райкому ЛКСМ України, а також груп учасників єдиного дня політичного інформування молоді. Слабо налагоджено у районі

всі форми політичної агітації.

Потребує серйозного поліпшення, говориться далі у постанові, керівництво райкому ЛКСМ України роботою комсомольських пропагандистів; працівникам райкому слід більше допомагати пропагандистам, особливо початківцям. Немає ще належного контролю за вивченням матеріалів XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, за ходом політнавчання у комсомольських організаціях колгоспів імені Куйбишева та імені Шевченка, Новомиргородського слезавтор, де втрачено усякий зв'язок навчання з виробничими завданнями трудових колективів.

Райком комсомолу ще не почав роботи по ідеологічному забезпеченню літніх польових робіт.

Усі ці недоліки, говориться у постанові, пояснюються насамперед тим, що райком ЛКСМ України

ще слабо слідує за виконанням власних рішень, ще мало практичні допомогти надає ідеологічному активізові районної комсомольської організації.

Бюро обкому ЛКСМ України вказало бюро Новомиргородського райкому комсомолу, особисто першому секретареві райкому Тетяні Дмитренко і другому секретареві Володимирі Боську на недоліки в організації роботи комсомольських організацій по пропаганді і вивченню матеріалів XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України і зобов'язало виконати ці недоліки.

Бюро обкому ЛКСМ України рекомендувало Новомиргородському райкому комсомолу ряд конкретних заходів, проведення яких дасть змогу поліпшити і на належний рівень підняти роботу по пропаганді, вивченню і втіленню в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

П. ЗЕЛЕНГУР,

директор педагогічно-меморіального музею
В. О. Сухомлинського.
Онуфріївський район.

«ЗІРНИЦЯ»

Тринадцята— тринадцята

Як ми вже повідомляли, в обласному фіналі Всесоюзної піонерської військово-спортивної гри «Зірниця» перемогла команда 7-го «А» класу десятирічки № 13 м. Кіровограда. Вона й учасниця республіканських змагань гри, що недавно закінчилися у Львівській області. З 27 юнарійських загонів у імени Кіровоградців тринадцята сходинок. А в конкурсі «Бойових листків» наші земляки виявилися неперевершеними. «Бойовий листок» за редакцією Юлії Мочиної став найкращим і одержав найвищу нагороду на «Зірницю».

Третє місце у змаганнях по спеціальностях завойовали юні розвідники Гена Бовев і Сергій Турчанов. Шостими за кількістю проколів у маршрутних листах стали наші юні інспектори руху Ірина Цимбал і Юрко Тарнавський.

І. КОЛІЙ.

УЧИТЕЛЬ і лектор. Чи може хтось провести цілу грань між цими визначеннями? Мабуть, що ні. Бо педагог — це обов'язково й лектор. А лектор не може сягнути вершин майстерності без знань основ педагогіки.

Саме тому в нашому інституті велика увага приділяється питанням лекційної пропаганди. Активно діє лекторська група при комітеті комсомолу, щоразу збільшується кількість слухачів школи молодого лектора.

За десять років існування школи курс наставлення в ній пройшло понад 3 тисячі студентів. З них 800 стали провідними лекторами у своїх колективах, вони й досі не поривають зв'язків з молодими лекторами інституту. 160 горішніх випускників школи молодого лектора стали членами обласної організації товариства «Знання».

З МЕТОЮ підвищення ефективності підготовки лекторів-педагогів ми провели структурну перебудову школи молодого лектора. Переглянули назачальні програми і, врахувавши пропозиції слухачів, курс наставлення подовжили з двох до трьох років.

Замість двох постійних секцій рекомендованих Положенням Мінвузу, Президії товариства «Знання» і ЦК ВЛКСМ, створили шість: суспільно-політичних питань, міжнародних проблем, педагогіки і комуністичного виховання, природничих і наукових знань, літератури, мистецтва. Це передбачало вузьку «спеціалізацію» майбутніх лекторів, відповідало інтересам і запалам як студентів, так і молодіжної аудиторії, перед

якою в майбутньому виступатимуть наші студенти. Очолили ці секції всіма шановані люди, досвідчені викладачі, вмілі лектори Б. Л. Драгавер, Н. О. Головань, І. Т. Артаменко, П. А. Тарасенко. Багато часу і сил віддає лекційній пропаганді керівник школи Ф. К. Белявін.

Так, одне із занять у школі молодого лектора першого року навчання провів секретар обкому Компартії України А. І.

ПЕРШІ УРОКИ

дає майбутнім педагогам
школа молодого лектора

Погребняк, він ознайомив слухачів з актуальними питаннями ідеологічної боротьби на сучасному етапі.

На заключному занятті ШМЛ третього року навчання А. І. Погребняк сплиняв на підсумках роботи XXVI з'їзду КПРС, завданнях лекторів, пропагандистів, усього ідеологічного активу. Він проінформував майбутніх молодих лекторів про роботу Всесоюзного семінару-наради ідеологічних працівників, про діяльність партійних організацій області по здійсненню історичних рішень XXVI з'їзду партії, про вдосконалення ідейно-виховної роботи серед трудящих, зокрема підрастаючого покоління.

На занятті слухачів другого року навчання з доповіддю про проблеми лекційної пропаганди, по-

ві формі її ведення серед молоді виступила завідувача лекторської групою обкому комсомолу В. Ізясненко. Вона розповіла про досвід роботи кращих ШМЛ вузів країни.

УСІ СЛУХАЧІ брали активну участь у VIII Всесоюзному конкурсі студентських робіт з проблем суспільних наук. Понад 30 робіт майбутніх лекторів нашої школи на республіканському турі конкурсу відзначено дип-

ломами і грамотами. Кожен слухач два-три рази виступав у молодіжній аудиторії за матеріалами XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

Двадцять кращих слухачів школи, серед яких О. Баранов, Ю. Воронов, В. Гур'євська, О. Жуковська, В. Грінчук, В. Ковальчук, К. Лисидин, В. Мазуркевич, В. Осадчук, Г. Ткаченко, Л. Шалаш брали участь в агітпоходах по районах області.

Серед ефективних і цікавих форм роботи в ШМЛ слід відзначити курси на кращі реферати, присвячені партійним з'їздам, конкурси-турніри на кращого молодого лектора.

Переможцями міського конкурсу-турніру стали В. Мазуркевич, О. Баранов і В. Дробчак. Вони представляли школу й на об-

ласному конкурсі-турнірі на кращого молодого лектора, де були нагороджені почесними грамотами обкому ЛКСМУ.

Широку підтримку у слухачів мала ініціатива пропагандистів заводу «Червона зірка» — працювати під девізом «Активну життєву позицію, комуністичне ставлення до праці — кожному слухачеві» та ідеологічних працівників Світлозодського заводу чистих металів, що почали рух «Кожен слухач — майстер по професії, активний громадянин, носій високих моральних якостей». Схвальною ініціативою, у відповідь на рішення обкому комсомолу «Про патріотичні почини та ініціативу комсомольців і молоді області по виконанню історичних рішень XXVI з'їзду КПРС» слухачі ШМЛ зобов'язалися підвищити якість навчання, глибоко й творчо вивчати матеріали XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України. Кожному слухачеві підготувати реферат за матеріалами партійних з'їздів і виступити з ним дізнати перед школярами.

... Складають студенти останні екзамени і роз'їждяться. Хто в будівлі, хто відпочиває, а хто вже й з напруженням — в школу. І багато з них поведуть із собою путівки комітету комсомолу, свої перші підготовлені лекції. І де б не були наші студенти, вони матимуть змогу на практиці, самостійно перевірити набуті знання, лекторське вміння. Це будуть перші їхні уроки.

Л. КОНСТАТИНОВА,
студентка педінституту.
м. Кіровоград.

Плече старшого друга

Володимир Ілляч Ленін говорив, що складні економічні, соціально-політичні, виховні завдання, які повинні розв'язувати нові покоління будівників комунізму, вимагають високої освідченості, глибокої ідейної переконаності і моральної чистоти. Ось чому партійний комітет швейної фабрики основним завданням своєї ідеологічної роботи вважає комуністичне виховання молоді. І це природно, адже половина робітничого колективу підприємства — це юнаки і дівчата.

ФОРМУВАННЯ нової людини відбувається в процесі її активної участі в будівництві нового суспільства, під впливом усієї нашої дійсності. Партком це враховує в роботі по вихованню молоді, враховує ті умови, в яких вона живе і працює, в яких відбувається становлення юнака чи дівчини як особистості. Сьогодні на фабриці 85 процентів молоді мають вищу або середню освіту. А 15—20 років тому цей показник був удвоє нижчим. Тепер молоді люди трудову діяльність у нашій країні починають, маючи як мінімум атестат про закінчення середньої школи.

Підвищувати свою освіту (як загальну, так і політичну) вони продовжують на підприємстві. Нині близько 400 робітників фабрики вчаться в системі партійної і комсомольської мережі. Здобувати нові знання їм допомагають пропагандисти Марія Миколаївна Дорошенко, Валентина Василівна Януш, Раїса Миколаївна Божко та інші. Ці жінки стали не тільки грамотними викладачами, а й чудовими наставниками.

КЕРІВНИЦТВО комсомолу наша партійна організація надає великого значення. Скажімо, комсомольський комітет фабрики очолює член партії Валентина Ткаченко, членами комітету обрано її товаришів по партії Людмилу Дар'єву, Лідію Сивак, Наталію Потужну, Ольгу Гомепок.

У яких же напрямках партком, комітет комсомолу ведуть виховну роботу серед юнаків і дівчат? Це перш за все виховання їх у дусі патріотизму, формування у них глибоких інтернаціональних переконань. Дуже популярні у молоді зустрічі з ветеранами війни, походи по місцях бойової і трудової слави батьків. 3 9 квітня по 9 травня в комсомольській організації проходила Вахта пам'яті, під час якої комсомольці і молоді провели операцію «Обов'язок», відвідали госпіталь для інвалідів Великої Вітчизняної війни, влаштували святковий «Вогник».

Для виховання у молоді почуття патріотизму та інтернаціоналізму партком і комітет комсомолу виконують традиційні зв'язки з трудовими колективами братніх країн. Так, уже кілька років підприємство дружить з колективом заводу «Орлов» Толбухівського округу Народної Республіки Болгарії. Особ-

ливо тісний контакт налагодили з цим підприємством комсомольсько-молодіжна бригада з цеху № 5, яку очолює Ілляч Устюжанина.

У РОБОТІ з молоддю немає дрібниць, тут усе важливе — навчання, відношення, побут, праця, виховання. Тому партком постійно співпрацює з комітетом комсомолу, цеховими комсомольськими організаціями.

Комсомольці фабрики вийшли жити з переконаністю. Молодь цеху № 2, наприклад, виступила з ініціативою — заробити і червня кошти перерахувати до Фонду миру. Робітниця Наталя Василівна, Ольга Сагуненко та інші є ініціаторами почину — виконати план однієї цехової п'ятирічки за три з половиною роки. Дівчат підтримали 274 чоловіки. Тепер усі вони успішно справляються з виробничими завданнями.

Близько 500 молодих виробничиків беруть участь у змаганні «Краща молодіжна бригада». Уже визначилися переможці. Це діти трудової діяльності у нашій країні, Тетяна Череванько, Людмила Кравчук та інші, котрі дали слово завдання першого року п'ятирічки виконати до 64-ї річниці Великої Жовтня.

У становленні молодого трудівника важливу роль відіграють його перші кроки на підприємстві. Партком з перших днів роботи молоді людини в колективі оточує її турботою. За молодим робітником чи робітницею Закрилюємо досвідченого наставника. Влаштуємо вечори, присвячені вихованню, де в урочистій обстановці вручаємо трудові книжки. Широко використовуємо такі форми виховного впливу, як вручення першої зарплатної плати, вечори, на яких ушаровуємо трудові дністаці.

Велику увагу партійна організація приділяє питанням побуту, культурного відпочинку молоді. Навчанням, які приходять до нас, надаємо місця в гуртожитку. Тут ми організували клуб «Подружка», він став центром усієї політико-виховної роботи. Часті гості «Подружки» — передовики виробництва, ветерани війни і праці, літератори міста. Подібною дівчатам української виховної національній стилі, зі справжніми українськими вояками. На базі відпочинку, що біля Оболонського водопостачання, влаштуємо змагання з плавання, легкої атлетики, інших видів спорту.

Поліпшення виховання молоді, підвищення ролі комсомольців у вирішенні завдань господарського і культурного будівництва — це цілий комплекс складних, взаємозв'язаних питань. Партком нашої фабрики справляється з ними успішно.

В. ВОГНИКОВА,
секретар партійної організації головної підприємства Кіровоградського швейного об'єднання.

Незважаючи на суботній, викідний день, на будівельному майданчику гідролізового підприємства заводу ще зранку панувала робочий настрій. Тут закінчувалися останні приготування до міського конкурсу молодих мулярів. Представники чотирьох найбільших організацій перебули сюди, щоб продемонструвати свої знання, майстерність, волю до перемоги.

У тому, що боротьба за звання кращих мулярів буде впертою та серйозною, сумніватися не доводилося, адже більшість суперників не раз брала участь у таких змаганнях. Бригади мулярів управління № 2 тресту «Кіровоградськбуд» Олександр Семидітний, скажімо, був переможцем республіканського конкурсу мулярів у бригаді Василя Морозова, які продемонстрували об'єднанню господарств, торішні змагання на обласних змаганнях звання «Краща молодіжна бригада». Сьогоднію ж дівчата — муляр і підпунктир мала одну мету — перемогу.

рембудтресту, котрі безнадійно відстали. Об'єднують на сонці пелюстки, цеглина лягає до цеглини, широкістю спина. Вирізняються працюють хлопці.

Чим ближче до фінішу, тим упертіша боротьба. Змагання конкурсу дедалі частіше доводяться на годинники. Але їх турбує не тільки швидкість виконання завдання, а й якість роботи, тому дедалі уважніше перевіряють вони правильність кладки.

Перше місце завоювала ланка Анатолія Вишняка та Андрія Дрозденка, друге — Василь Морозов і Володимир Сивак. Всі вони працюють в об'єднанні господарств.

Кілька слів про цю бригаду. Нині вона по-ударному споруджує пусковий об'єкт свинозаводського комплексу в радгоспі «Зоря» Кіровоградського району. Денні норми колективу постійно виконують на 140—150 процентів.

Третє місце за Олександром

ли в організації конкурсу. Не все продовжували в підготовці робочих місць для учасників, не завели потрібної кількості цегли, її доставляли вже безпосередньо під час змагань.

Варто сказати й про таке. Конкурси проводяться не тільки для того, щоб випасти кращі будівельники, а й для пропаганди передового досвіду. Та міський комсомолу не подбав завчасно, щоб було кому обійняти за своїх товаришів, повчитися кращих методів

Знання, майстерність, воля...

З теоретичною частинною амагати успішно справилися всі учасники. Муляри розходяться по робочих місцях. І раптом через підсилювач — несподівана похорошенка:

— Вітаємо учасника конкурсу мулярів об'єднанню господарств Андрія Дрозденка з народженням дочки. Вага дівчинки — два шістьсот, зріст — сороч три сантиметри.

Ще не встигав радісно збудження від приємної звістки і нараз — сигнал про початок змагань.

Ніколи вчорашнього дощу не було сьогодні неприємно. Несподівано застигли в сніговій млі баштові прапори, підняли до щонайвищої дошки. А у мулярів кінить робота. Високий темп об'єднанню робітників: ПМЛ-17 тресту «Кіровоградськбуд» І. Фоменко, В. Котик, В. Ткаченко, І. Довгичов. Інших учасників не підганяє. Навіда, Олександр Семидітний і Михайлом Чорних не поспішають, певно, щоб зберегти сили на фінішній старті.

Між тим підсумки, темп роботи зростає. Не всім він стає під силу. Через годину навчання свою діяльність мулярів реконструкції будівельного управління № 1 обласного

На знімках: угорі (зліва направо) — переможці конкурсу мулярів об'єднанню господарств А. ДРОЗДЕНКО, В. СОВСКО, В. МОРОЗОВ та А. ВИШНЯК; справа — найспритніше, найкраще стіну кладе А. ДРОЗДЕНКО; внизу — ювірі присілила оцінку відповіді молодого будівельника.

Останні хвилини змагань. До роботи приступає зорію на чолі з голівками інженером тресту «Кіровоградськбуд» С. М. Козловим. Інші працівники об'єднанню виконання робіт, спорудження підпунктир головною зорію оточують результати.

ром Семидітний і Михайлом Чорних.

Переможців тепло вітають, нагороджують Почесними грамотами міському комсомолу, цінними подарунками.

І це одне — про недоли-

графі. Тож без цих недолигів проведення конкурсу на звання кращого молодого муляра міста став би справді дієвою школою обміну передовим досвідом.

С. ВІТЯРА,
м. Кіровоград.

Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

ВІДБІВ. Питання зброї вільно за мир, політики розрядки і зрозуміння селять у центрі уваги 18-ї європейської студентської зустрічі, яку тут проходить. У ній беруть участь представники і в Україні, у тому числі Радянського Союзу, НДР, Чехословаччини, Польщі, Угорщини. Прийнятий на сьогоднішньому засіданні відозві до студентів Європи рішуче засуджується рішення НАТО про розміщення на території рідку З: відносини і с к и в Україні нових американських ядерних ракет, які становлять загрозу народам усього світу. В документі підкреслюється необхідність об'єднаних дій збереження миру, розширення співробітництва, зміцнення взаєморозуміння.

На знімках: вгорі — екзамен з теоретичної механіки складає студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Вітад (Іраїд); готується відповідати з хімії майбутній інженер-шляхоук П. Сидорук.

Т. КУДРЯ.

Про це свідчать підсумки регіональної конференції Іллінойського відділення Союзу молодих робітників за визволення, яка відбулася у Чикаго. «Ми заявляємо своє рішуче «ні» злочинним діям правлячої верхівки, яка проводить політику масових звільнень», заявила у своєму виступі перший секретар Іллінойського відділення союзу М. Алімберг. «Ми ніколи не примиримося з розгулом расизму в країні, соціальною та економічною несправедливістю, яка давно узаконена в Сполучених Штатах». Він також піддав гострій критиці курс адміністрації Рейгана на нагігнення міжнародної напруженості, на відродження холодної війни.

Конграбзндисти нацляли
руки не тільки на наркоти-
ки, а й на кофе, цукор, тек-
стиль, піююн. Асоціація ім-
портерів сигарет, наприє-

лад, підрахувала, що уряд Колумбії торік втратив 180 мільйонів доларів, не одержавши мита за нелегально ввезені в країну сигарети. А текстильна промисловість, одна з провідних в економіці Колумбії, як писала преса, була буквально поставлена на коліна контрабандою в країну дешевого шовку та інших тканин з країн Азії на суму 100 мільйонів доларів.

(АПН).

З ювоним роком наркоманія на Заході наокирас дедалі ширших масштабах. На сторінках газет раз у раз появляються повідомлення про дискваліфікацію великих партій дурманяного зілля. Однак боротьба з його поширенням не дає належного ефекту, хоча до неї залучено спеціально навчені сили поліції, озброєні найсучаснішою технікою, і навіть армійські підрозділи. За визнанням поліцейських, частіше їм допомагає випадок.

Недалюю у Франції, недалеко від феєшенбельного курорту Порт-Грімо було захоплено яхту з вантажами наркотиків. Вона належала нащадкам паризького мільйонера Флері — 23-річній Марку і 25-річній Діані. Виявляється, що їм не вистачає коштовних грошей, вони запропонували свої послуги контрабандистам. Злочинцям удалось арештувати після того, як одна жінка знайшла на вулиці і принесла в поліцію загублених Марка і Флері гаманець, де разом з грошми і документами лежали панетни наротики.

{АПН}.

був досягати 250 мільйонів тонн на рік, збір зерна — 400 мільйонів тонн, а виплавка сталі — 60 мільйонів тонн.

Тепер цілком ясно, і це випливає у самому Пекіні, що всі ці плани не відповідають реальним можливостям Китаю. Але тоді... Тоді почалася гарячкова закупка за рубежом різного устаткування, з

«... Ми зробили помилки — заявив недавно один і керіньників — китайського банку на зустрічі з представниками зарубіжних ділових кіл, — але й ви, іноземці, допомогли нам зробити ці помилки. Змушувати нас погодитись на покупку того, що нам зовсім не було потрібне».

【Ренуьбіна — АПН】

Напевно, закономірно, що ідея збудувати готель, номери якого нагадуватимуть крихітні капсули, народилася в Японії, одній з найбільш густонаселених країн світу. Тепер таких готелів у Кіріні сім, а перший — «Мітіна-фестіна» — появився в передмісті Токіо два роки тому. Він займає площу, на якій можуть розміститися два автомобільних гаражі. У одностійкових «капсулах» розташовано в два яруси, як полиці в залізничному спальному вагоні. В номерах, звичайно, тіснувато — як-то-як усього два метри в довжину, півтора в ширину, півтора у висоту. Тут є тільки найнеобхідніше: постіль, тумбочка, дзеркало. Але в постійальних нестачі нема, бо такий номер коштує 12 доларів за ніч — разів у десять дешевше, ніж у звичайному токійському готелі.

Власник «Мітіна фестіна» вважає, що за такими спорудами майбутнє. Адже, за даними ООН, на 2030 рік населення нашої планети подвоїться і становитиме 10 мільярдів чоловік. Тепер, як повідомляє агентство Ассашейд Пресс у Японії, розробляють проєкт восьми-ярусного готельно-капсули в Токіо, на черзі — таного ж типу літальні та житлові будинки.

[A7H].

Ще недавно мало хто в Гайланді знав про існування у провінції Прачінбурі села Кабінбурі. Тепер же ця назва раз у раз мелькає на сторінках газет.

Місяць тому хлопчин, що пас биків на ділянці селення на Самана Вонгбата, знайшов злиток блискучого металу. Місцевий ювілір визначив, що це чисте золото. Таємниці появи золота на цій ділянці поки що не розкрито.

Після повідомлень у пресі і по телебаченню тисячі людей з усіх кінців країни вирушили в Мазінобурі. Тепер колись доглянута ділянка нагадує місячний ландшафт, покритий сотнями великих і маленьких кратерів. Щодня люди прибуває до 10 тисяч людей, потрібні заховірили «золотою лихоманною».

[АПН].

{AΠH}.

ТЕАТР

На Кіровоградщині тривають гастролі Ворошиловградського обласного музично-драматичного театру. Тепло приймає глядач, зокрема, вистави за творами сучасних радянських драматургів. Так, з великим успіхом пройшла цими днями вистава «Не журися, Вірочко!»

На знімках: сцени з вистави. В ролі яких: Вірочка — арт. П. ШКУРАТОВА (фото праворуч), Срини Родіонівни і міліціонера (на фото ліворуч) — арт. Л. СИНЕЛЬНИКОВА і В. СМІРНОВ, Мані і Прокусова — арт. З. БОНДАРЕНКО і Є. СИЛАЄВ. Фото В. ГРИБА.

РАДОЩІ І ТУРБОТИ— ПОРІВНУ

Добре, коли людині є з кого брати приклад, є на кого рівнитися, в будівлю хвилює з ним поділитися своїми успіхами, турботами, невдачами.

Для нас, унів Гайворонського машинобудівного технікуму, такою лю-

ВДЯЧНІСТЬ

диною став керівник групи Олександр Сергійович Медведчук. З перших же днів навчання нас захопили заняття з математики і літератури, хімії та історії, фізики і креслення. Нам цікаво вчитися ще

й тому, що поруч нас завжди старші товариші А. Т. Тигипако, Л. В. Демченко, А. В. Настенко і, звичайно ж, наш Олександр Сергійович. Від кожного слова, від теплої усмішки і просто від малого привітання стає так приємно й радісно на душі, що хочеться ще краще вчитися, творити, дерзати... Спасибі йому за це.

А. НАЧОРНИЙ,
учень Гайворонського
машинобудівного технікуму.

„ГОДИННИК КОТОВСЬКОГО“

(ІЗ ЗАПИСНИКА КРАЄЗНАВЦЯ)

ЩОДНЯ залізничники з гармат банди Козубського. Вони підступили зовсім близько до Помічної, але захопiti її ні як не можуть — червоногвардійські загони успішно відбивають бандитські наскоки. І в перервах між артобстрілами містечко живе своїм звичайним розміреним життям. Люди до всього звикають. До війни теж привичайне.

Гурт усядищих хлопчаків того дня, як завжди, вештався біля станції. Хлопцям було нудно, а розвагу якесь годі було придумати. Нехотя перекидалися словами. Надто вже звичайний день видався — нічого такого не сталося, то й поговорити ні про що.

А втім, для Вані Димченка той день був не зовсім звичайним. Раз по раз він крадькома запускав руку в кишеню, де лежав великий кишенювий, ще майже зовсім новий годинник. Хлопець змінив його вчора у якогось безпритульного. «Годинник самого Котовського», — так вихваляв товар обриванець. Ваня нікому з товаришів годинника не показав. Він прикидав, чи не вдасться за нього на базарі поласувати кількома гарячими кішкисами котлетами.

— Хлопці, а хто зі мною на базар? — покликав товаришів. І вони подалася всі гуртом прямо через залізничні колії.

Людне місце помічнич-

ський базар! Навіть тепер, коли йдуть запеклі бої. Коло забитої дошками крамниці (колись належала відомому на станції торговцю) зібрався великий натовп. Завернули до нього й хлопці — що там таке? «Лотерея» допомоги німецьким молодіжним комуністичним групам. Ціна квитка — 25 копійок», — прочитав по складах Ваня плакат, що висів на стіні. Внизу — ащик, а на ньому розкладено різні дрібнички. Поруч — двох хлопчиків. Ваня впізнає одного з них, це син командира червоногвардійського загону — того, що вже другий тиждень захищає станцію від наскоків Козубського.

— Що то воно ще за фірма? — Базарний народ розбирає неприхована цікавість. А ті два хлопці розповідають про повстання німецьких робітників, про те, що в Німеччині голод, і вони збирають кошти для дітей повстанців. До ащика підходить червоногвардієць, знімає з плечей речішник.

— Ану, почитаю шастя. Може, виграю що, га?

І барабан лотереї закрутився швидко-швидко, потім став.

— Є, слово честі! Дивись, номер дванадцяті. — Дерев'яна ложка! — кричить один із хлопців, а базарний люд буквально давиться від сміху...

Налетів порив холодного вітру. Був саме квітень, видався він прохолодним, і навіть удень на площі було не дуже жарко. Червоногвардієць оглядів натовп. Знову поліз до речішника.

— На ось! Голодуємо, — він простяг хлопцям туго зав'язаний вузлик, — швидко тут. Додому віз. Але беріть...

Рядами базарних зіван пробіг шумок. Вони були вражені. А Вані раптом полінула в голову несподівана думка. Він ще раз помацав годинника в кишені, потім сміливо ступив наперед.

— Не від нас усіх, — обвів очима здивованих друзів, — для молодих комуністів революційної Німеччини! — Потім, помовчавши, додав: — Щоб не голодували. Скажете, від молодих залізничників Помічної...

... Вже зовсім скоро на станції буде організовано перший піонерський загін. І Аня Петшенко, перша піонервожата, розучуватиме з хлопцями піонерські пісні, читатиме масово політичну літературу... Але поки що був лише квітень 1919 року. І йшла громадянська війна...

Г. ГУСЕЙНОВ,
краєзнавець.

«Лівша» з Оренбурга

СВІТ
ЗАХОПЛЕНЬ

У вільний час Микола Дошковський — працівник одного з оренбурзьких заводів — із захопленням займається виготовленням мікромініатюр. Є в його колекції забавний експонат. Це — справжньому підкозана блоха. Після неї ж і продавали його «Лівшею» (на честь героя відомої оповіді М. С. Лескова).

— Захотів я якось перейти з одного цеху нашого заводу в інший, — розповідає Дошковський. — Там була цікавіша робота: ремонт різних установок і приладів. А почавши цеху, що знав про моє хоббі, чи то жартома, чи то всерйоз сказав: «Ніколи не підкуєте блоху, не приходьте. Ну гаразд, думаю, раз так аїло — спробую». Дістав у медичному інституті кілька заспиртованих бліх. Вибрав із них ту, у якій ніжки були цілі, і підкував...

З тихим словами «Лівша» дістав гарний футлярчик, відкрив його і поклашав під мікроскоп. Я побачив на задніх лапках комахи крихітні підвіски із золота. Кожна крихітка була трьома ставленими лямками товщиною три мікрони. Це приблизно в сто раз менше за крапку з газетного тексту.

Захоплення мікромініатюрами прийшло до Дошковського давно. Ще хлопчиком пристрасився він до виготовлення різних виробів.

Після закінчення училища пішов працювати на тепловозовиремонтний завод. Якось в одному з кіножурналів побачив виробі-мініатюру сферичного Олександра Сисотіна. Вирішив спробувати в цій справі й свої сили.

Виготовив сферичні ляматки, які помістився в сферичній коробці, потім різні мініатюрні інструменти. З їх допомогою майстрував електричний самоварчик, що нагрівався від батарейки кишенькового ліхтарика. Самоварчик був настільки малий, що вільно помістився на однокопійчаній монеті. Але в ньому все ж можна

було скип'ятити чай, порція якого задовольняла б, правда, тільки Дюймовочку з казки Андерсена.

Микола Дошковський показує електромоторчик величезною із сріпковозу голівку.

— «Малютко», так я його назвав, — каже Дошковський, — складається з тридцяти однієї деталі, включаючи три котушки з обмотками, для виготовлення яких використано провід у три рази тонший за людську волосину...

Щоб розглядати багато виробів Дошковського, мені довелося відітися до мікроскопа. Заглянувши в окуляр, я побачив, наприклад, шахову лівшу з турпою і двома пішаками.

— Який же її розмір?

— Сотя частка міліметра! Найважчим було знайти підходящий матеріал, — продовжує майстер. — Осьи дуже твердий, інший м'який. Виручила червона пілка від підяка пачки сигарет. Для фарбування шахових клітин використав тонкотерту масляну фарбу. Нанесення її з допомогою спеціального пристосування. Фігурні вирізи із пластмаси...

Якось по допомогу до майстра-мікромініатюриста звернувся спеціаліст в очних хворобах Леонід Липиник.

— Він запросив мене до себе в лікувальний центр, — розповідає Дошковський. — І там я побачив його операції на найтоншому і найскладнішому органі людини — оці. Після операції ми обговорили можливість створення деяких мікроінструментів для секізацій хірурга. Так почалося наше співробітництво...

Хірург провів безліч успішних операцій по видаленню пухлин і лікуванню глаукомі. І щоразу він користувався, крім усього іншого, мікроінструментами і пристосуваннями, зробленими руками Дошковського.

Володимир СОКОЛОВ.
(«Московские новости» — АПН).

ФУТБОЛ

«ТОРПЕДО» — «ЗІРКА» — 0:1

Турнірне ставлення зобов'язувало суперників дяти обережно. Тому за перші сорок п'ять хвилин матч кожного разу не лобував у сітках воріт.

Після відпочинку активнішими виявилися гості. Вони атакували великими силами. Дедалі частіше спілкували небезпечні моменти у штрафному майданчику торпедівців. Під час одного з них господарі поля порушили правила. Пенальті. Ного чітко реалізував Валерій Самофалов. Після того як кіровоградці повели в рахунок, ще кілька можливостей вони мали, щоб збільшити рахунок. Та їм бракувало принциплних ударів.

Виграні чашки земляків віддали на розподіл місць у таблиці ігор п'ятої української зони.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, М. Голік, О. Смієнко, І. Черненко, В. Хропів, В. Димов (В. Тарасов), М. Журавльов (О. Алексєєв), Ю. Касюк, В. Самофалов (Ю. Шейбак), С. Глизиенко, С. Радюченко.

Наступний тур — у п'ятницю 19 червня. «Зірка» в Ровно поміряється силами з «Авангардом».

В. ШАБАЛІН.

ШАШКИ. В шаховому лівшіоні ради товариства «Спартак», що в Кіровоградському нарку імені В. І. Леніна, закінчилися особисті першість області з російських шахових. Добре провів поєдинки кандидат у майстри спорту спартакієць Юрій Спосаренко. Він набрав сім очок з дев'яти можливих і завоював звання чемпіона цього року. На ньому очка менше у кандидата у майстри спорту авангардця Віктора Гончарова та Олександра Бєстєгєєва із «Спартак». Вони посіли друге й третє місця.

ФУТБОЛ. На стадіоні «Піонер» обласного центру три дні проходила зональна першість України серед учнів 5-6 класів загальноосвітніх шкіл. У ній взяли участь команди Полтави, Черкаса, Київської області та організаторів змагань — кіровоградців. Успішно провели турнір наші земляки — вихованці тренувальних майстерів спорту СРСР Юрія Івановича Горюханкіна. Вони перемогли класи — 1:0, черкашани — 5:1 і зіграли виїзною зі своїми однокласниками з Полтави. Набравши п'ять очок із шістьох, наші футболісти посіли перше місце і здобули право продовжити боротьбу у фіналі, що також відбудеться в Кіровограді з 23 по 29 червня.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Першість області з легкоатлетичного трибунства серед юнаків 1966-1967 років народження відбулася на стадіоні спортивного клубу «Зірка». Добре на цих змаганнях виступили вихованці ДСТ «Авангард». Вони й стали переможцями в командному заліку. Друге місце дісталось представникам ДЮСШ обласного спорткомітету, третє — товариства «Колос». Із числа краєвих легкоатлетів відібрано збірний колектив, який захищатиме честь Кіровоградщини на першості УРСР, що почнеться в Дніпропетровську в другій половині червня.

В. ШАБАЛІН.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українській мові

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

БК 00789. Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 303.

Тираж 54000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.